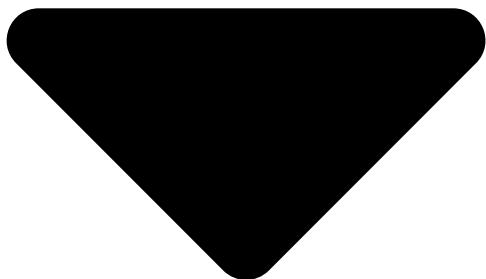

Posłuchaj

()

LEKCJA (z pierwszego listu do Kor. rozdz. 11, wiersz 23—29). Bracia! Ja wziąłem od Pana, com też wam podałem, iż Pan Jezus nocy, której był wydan, wziął chleb, a dzięki uczyniwszy, łamał i rzekł: Bierzcie a jedzcie! To jest Ciało Moje, które za was będzie wydane. To czyńcie na Moją pamiątkę. Także i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich Nowy Testament jest we Krwi Mojej. To czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę Moją. Albowiem ilekroć będziecie ten chleb jedli i kielich pili, śmierć Pańską będziecie opowiadać, aż przyjdzie. A tak, ktobykolwiek jadł ten chleb, albo pił kielich Pański niegodnie, będzie winien Ciała i Krwi Pańskiej. Niechajże doświadczy samego siebie człowiek, a tak niech je z chleba tego i z kielicha pije. Albowiem, który je i pije niegodnie, sąd sobie je i pije, nie rozsądzając Ciała Pańskiego.

EWANGELIA (Jan rozdz. 6, wiersz 55-59).

Onego czasu rzekł Jezus do żydów: Ciało Moje prawdziwie jest pokarmem, a Krew Moja prawdziwie jest napój. Kto pożywa Mego Ciała, a pije Moją Krew, we Mnie mieszka, a Ja w nim. Jako Mnie posłał żyjący Ojciec, i Ja żyję dla Ojca: a kto Mnie pożywa, i on żyć będzie dla Mnie. Ten jest Chleb, który z Nieba zstąpił, nie jako ojcowie wasi jedli mannę i pomarli. Kto pożywa tego Chleba, żyć będzie na wieki.
Oddanie czci Najświętszemu Sakramentowi.

Uroczystość Bożego Ciała ustanowiona jest celem oddania czci Panu Jezusowi utajonemu w Najśw. Sakramencie. Już od czasów Apostolskich obchodzono pamiątkę ustanowienia Przenajśw. Sakramentu w Wielki Czwartek. Ale dzień ten poświęcony jest przeważnie na rozpamiętywanie cierpień Zbawiciela, jest to więc czas nieodpowiedni do godnego obchodzenia tak wielkiej i radosnej tajemnicy. W połowie XIII wieku (1230 roku) żyła w mieście Leodyum, położonym w Belgii, pewna pobożna zakonnica, imieniem Julianna, która przejętą była szczególniejszą czcią ku Panu Jezusowi, utajonemu w Najświętszym Sakramencie. Jej to objawił też Pan Bóg, że pragnie, aby w Kościele było ustanowione osobne święto na pamiątkę ustanowienia Przenajśw. Sakramentu. To święto zaprowadzono najprzód w diecezyi Leodyum 1246 roku, a Papież Urban IV polecił je w roku 1264 obchodzić w całym katolickim świecie w pierwszy czwartek po oktawie Zesłania Ducha świętego czyli Zielonych Świątek

Celem tej uroczystości jest wyrażenie żywej wiary w obecności Chrystusa Pana w Najświętszym Sakramencie i oddanie Mu publicznie hołdu. Głównym zaś punktem dzisiejszej uroczystości jest publiczna procesja, przy której Kościół rozwija wszelki możebny przepych. Ustawia się cztery ołtarze w czterech punktach wioski, lub miasta, stroi się je kwiatami i światłem i śpiewa przy nich początki czterech Ewangelii. Wśród bicia dzwonów, śpiewu radosnych pieśni, z krzyżem na przodzie, z chorągwiami postępuje orszak pobożnych od ołtarza do ołtarza.

Przez tę procesję chce zatem Kościół święty wyrazić:

- 1) Swą żywą i niezachwianą wiarę w obecność Pana Jezusa pod postacią Najświętszego Sakramentu i chce całemu światu

objawić Swą radość z tego powodu.

2) Obchodzi Kościół przez to tryumf; oprowadza swego Boskiego Oblubieńca naokoło świątyni, by pokazać światu, że Kościół katolicki jest jedynym prawdziwym Kościołem, o którym już przy założeniu Go Zbawiciel powiedział, że z Nim i w Nim pozostać chce i pozostanie po wszystkie wieki.

3) Składa przez to Kościół publicznie dzięki za niezliczone dobrodziejstwa, któremi go Bóg obsypał. Procesya ta jest zarazem aktem zadosyćuczynienia za rozliczne bluźnierstwa i obelgi wyrządzone Panu Jezusowi, utajonemu w Najśw. Sakramencie od złych i niewdzięcznych ludzi. Z tego powodu powinien w procesyi tej każdy wziąć udział.

4) Procesya ona jest obrazem miłości dobrego pasterza. Opuszcza On Swoje Tabernakulum i wychodzi szukać i zapraszać wszystkich na ucztę niebiańską.

5) Śpiewa się przytem początki czterech Ewangelii na oznaczenie, że nauka o Przenajświętszym Sakramencie gruntuje się na Ewangelii i że Kościół święty w tym Przenajświętszym Sakramencie czerpie siłę do opowiadania i szerzenia Ewangelii po całym świecie.

Święto Bożego Ciała obchodzi się z oktawą, tj. przez ośm dni. Przez cały ten czas wystawia się w kościele rano w czasie Mszy świętej, a gdzie nigdzie i podczas Nieszporów Przenajświętszy Sakrament, przyczem, jeśli jest odpowiednia liczba ludzi, urządza się po kościele procesję.

Procesya Bożego Ciała dała początek rozlicznym procesyom z Najśw. Sakramentem. Po wielu kościołach odbywają się podobne procesye po kościele lub cmentarzu kościelnym częściej do roku, zwłaszcza tam, gdzie są jakieś Bractwa. Do tych procesyi przywiązał Kościół święty wiele odpustów dla zachęcenia wiernych do brania udziału w takowych.

Nauka moralna.

Cuda, które Pan Jezus czyni w Najśw. Sakramencie są takie, że je może rozumieć tylko Ten sam, który je czyni, gdyż Najśw. Sakrament to zbiór wszystkich cudów Bożych. Choć inne Sakramenta pod względem skutków łaski Bożej są cudowne, ale istota ich, z której się składają, nie zawiera żadnego cudu; i tak woda użyta do chrztu, choć oczyszcza duszę, jednak pozostaje jak była i przedtem wodą; ale Najświętszy Sakrament zawiera w sobie cud Przemienienia postaci Chleba w postać Ciała i Krwi Chrystusowej. Jednocześnie Pan Jezus jest w Niebie na prawicy Ojca i na ziemi w Najświętszym Sakramencie i w każdym z oddzielną Komunikancie i w każdej części oddzielonej Krwią, duszą i Bóstwem. I czyliż Wszechmocność Boska mogła się w czemkolwiek więcej uwidocznić, jak w tem, że to jedno Ciało może być w jednym i tym samym czasie na tak wielu miejscach po wszech krańcach świata w każdej konsekrowanej Hostyi?

Najświętszy Sakrament jest wynalazkiem samej mądrości Boskiej. Bo w czemże się więcej ta mądrość uwydatnić może, jak na zgodzie dwu rzeczy z sobą przeciwnych? Ukrywa swój Majestat Boski w postaci chleba, że Go tylko wiarą poznajemy; a w tem okazuje nieskończoną miłość ku nam, aby materyalne i cielesne serca nasze do siebie pociągnąć. Ciało Jego Najświętsze przybiera smak chleba, aby się stał pokarmem naszym, gdyż w inny sposób nie odważylibyśmy się pożywać Boga.

Moc Twoja, Boże, jest niepojęta i dziwne wynalazki mądrości i dobroci Twojej. Lecz czy i to nie dziwna, że tak nędzne stworzenie, jakim ja jestem, może się sprzeciwiać Wszechmocności Twojej i że serce moje dotąd sprzeciwia się dobroci i mądrym wynalazkom Twoim? Nie mniej to jest podziwienia godnem, nad te wszystkie cuda, które w tym Sakramencie ręka

Twoja sprawuje widzieć, że serce ludzkie tak się sprzeciwia mocy Twojej Boskiej, a będąc z natury miękkie i użyte, tu się twardem staje, że tak wielkie cuda, które dla niego czynisz, zupełnie go nie poruszają. Lecz po tak wielu cudach mocy Twojej uczyni, mój Zbawicielu, jeden dobroci Twojej cud, abyś skruszył tę twardość i zniszczył przeszkody, które nie dopuszczają korzystać ze skutków miłosierdzia Twego. Ponieważ Pan Bóg tak wiele cudów czyni dlatego, aby się z tobą złączył, słusznie, abyś używał wszelkich starań i pracy do godnego przyjęcia Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie; bo jeżeli dotąd nie odnosiłeś tych skutków, jakie wypływają z przyjęcia Najświętszego Sakramentu, to jest: czystość sumienia, wolność od grzechu, postęp w świętobliwości, to wina pochodzi z ciebie samego. Proś w ciągu tej oktawy o łaskę poznania siebie samego, aby te skutki spłynęły na twą duszę.

Modlitwa.

Boże, któryś nam w tym precudownym Sakramencie pamiątkę Męki Twojej pozostawił, daj nam, prosimy pokornie, przenajświętszą Tajemnicę Ciała i Krwi Twojej tak czcić i wielbić, abyśmy pożytków zbawienia Twojego na sobie jak najobficiej doznali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. A.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related